

ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑๒
๘/๐๘/๕๕

ศิลปวัฒนธรรม
สำนักศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
๕๑ หมู่ ๕ ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๑๐๐๐

มองต่างมุม

นายทองดี

สวัสดีครับ วันนี้กระผมจะนำท่านผู้อ่านกลับไปมองสิ่งรอบๆ ตัวอย่างมีความสุขขึ้นอีกนิด นะครับ เหตุการณ์ที่กระผมจะเล่าต่อไปนี้หลายคนคงเคยประสบกับตัวเองมาแล้ว หลายคนไม่พอใจกับเหตุการณ์ แต่กระผมต้องการให้ทุกท่านมองในมุมต่างๆ บ้างนะครับ

ใครต่อใครคงเคยได้ยิน พุทธภาษิตที่ว่า “**อโรคยา ปรมาลาภา**” ความไม่มีโรคเป็นลาภอัน ประเสริฐ ข้อความนี้เป็นความจริงที่หลายคนยอมรับ แต่จะมีสักกี่คนที่เป็นเช่นนั้น ถึงตอนนี้ทุกอย่างจะพัฒนาไป แต่อย่าลืมนะครับว่าโรคร้ายก็พัฒนาด้วยเช่นกัน เหมือนกับยุ้งแฉะบ้านกระผม พอเราจะฉีดยาฆ่ายุงพวกมันก็จะบิน ออกจากบ้าน พอกลิ่นยาจางลงมันก็บินกลับเข้ามา (ฉลาดไหมครับ) กลับมาพูดถึงโรคร้ายกันต่อดีกว่าครับ หลายคน ที่ยังมีโรค ที่ถือว่าไม่ใช่ลาภอันประเสริฐอยู่บ้าง ก็คงเบื่อหน่ายกับการรอคอยเข้าพบแพทย์ เนื่องจากมีผู้ป่วยมากมาย เข้ามารับบริการ ผู้ป่วยที่รอรับบริการนั้นก็คงต้องการสะดวกและรวดเร็วเหมือนกัน ขณะที่รอ กระผมได้ยินผู้ป่วย และญาติสนทนากันเพื่อฆ่าเวลาในการรออย่างสนุกสนาน จึงหันไปตั้งใจฟังให้รู้ว่าเขาคุยเรื่องอะไรกัน ญาติผู้ป่วย ซึ่งคงจะเป็นเพื่อนกันถามขึ้นว่า “**อ้าวคนป่วย เข้าถามคำถามเอ็งหนอยนะ แดงอะไรเล็กที่สุด**” ผู้ป่วยนิ่งเงียบ ไป ชั่วขณะจนคนถามรำคาญจึงสั่งให้ขอมแป้ แล้วก็เฉลยว่า “**แดงแมลง**” เข้าใจไหมครับทุกท่าน พอฟังคำเฉลยแล้ว คนป่วยก็ยิ้มน้อยยิ้มใหญ่ กระผมเลยสะดุดหูกับคำว่า “**คนป่วย**” เหมือนกัน ลองผวนคำดูซิครับ นำหว่าดเสียวแค้น ไหน

นี่ละครับการพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสของกระผม คือมองรอบๆ ตัวแล้วจะพบอะไรสนุกๆ โดยไม่ต้องนั่ง รอคอยตรวจอย่างทนทุกข์ทรมานกับโรคที่เป็นอยู่ สิ่งที่จะได้ยินอยู่เป็นประจำสำหรับลูกค้าชั้นยอดของโรงพยาบาล ก็คือ “**จ่ายเงินที่ช่อง 3 แล้วไปรับยาที่ช่อง 7**” ผู้ป่วยที่ไม่เข้าใจอาจตอบกลับไปว่า “**จ่ายเงินแล้วก็รับยาช่อง เดียวกันไม่ได้หรือ ที่ให้ไปทำแต่ละที่มันไกลกันตั้งเยอะ กว่าจะได้ยาก็ตายพอดี**” ส่วนอีกเหตุการณ์หนึ่งเกิดบน รถไฟขณะรถไฟกำลังวิ่ง ใครเคยเดินทางโดยรถไฟจะเห็นภาพแม่ค้าพ่อค้าตั้งแต่เด็กจนกระทั่งชราเดินขายของ ไปมา ทุกขบวน ลองฟังวิธีการเรียกร้องความสนใจของเขาดูซิครับ น่ารักไม่หยอก ทั้ง “**จิบเปา มัยพี จิบเปา**” “**จิ้นปิ้ง หมูไก่เนื้ออย่างมัยน้ำ**” และ “**กาแฟร้อนมัยครับ โอวัลตินเย็นมัยลุง**” ลุงที่นั่งหลับอยู่ข้างกระผมถึงกับสะดุ้งตื่น ขึ้นมาตอบอย่างอารมณ์เสียที่ไปปลุกแก็ “**ขนาดเอ็งขาย เอ็งยังไม่รู้แล้วจะมาถามข้าได้ไงวะ**”

ฝากไว้หนอยนะครับว่าหากจะสื่อสารกับใครนั้นถ้าไม่ต้องการคำตอบแปลกๆ ก็ขอให้สื่อสารให้ ชัดเจน อย่างเช่น “**รับกาแฟร้อนมัยครับลุง อร่อย สะอาด ถูกหลักอนามัยนะครับ**” ตรงนี้อาจช่วยให้การสื่อสาร ประสบความสำเร็จได้รวดเร็วขึ้น แต่ถ้าหากได้คำตอบแปลกๆ แล้วก็ให้มองหรือฟังในมุมมองที่สนุกและผ่อนคลาย เถิดครับ

ขอบคุณครับ

จัน – อิน

พันธุ์ไม้ประจำจังหวัดจันทบุรี

อ.ปราโมทย์ สุวรรณมา เก็บมาฝาก

ชื่อพื้นเมือง	จัน จันอิน จันโอ (ทั่วไป) จันขาว จันลูกหอม (ภาคกลาง)
ชื่อวิทยาศาสตร์	Diospyros decandra Lour.
วงศ์	EBENACEAE
ลักษณะทั่วไป	เป็น ไม้ยืนต้น สูง 20 เมตร ยอดอ่อนมีขน
☞ ใบ	เป็นใบเดี่ยวเรียงสลับ รูปขอบขนานหรือรูปรี กว้าง 2.5-3 ซม. ยาว 7-10 ซม.
☞ ดอก	แยกเพศ ดอกเพศผู้เป็นช่อกลีบดอกเชื่อมติดกันเป็นรูปคนโท สีขาวนวล ดอกเพศเมียเป็นดอกเดี่ยว ลักษณะคล้ายกับดอกเพศผู้แต่มีขนาดใหญ่กว่า
☞ ผล	เป็นผลสด มีสองลักษณะคือทรงกลมแป้นเรียกว่า ลูกจัน และทรงกลมเรียกว่า ลูกอิน เมื่อสุกสีเหลือง มีกลิ่นหอมและกลีบเลี้ยงยังคงติดอยู่
แหล่งที่พบ	นิยมปลูกตามบ้านเรือนและบริเวณวัด
การออกดอก	ระหว่างเดือนพฤษภาคม – เดือนกรกฎาคม
การปลูกและบำรุงรักษา	ขยายพันธุ์โดยการเพาะเมล็ด เป็นไม้กลางแจ้ง เจริญเติบโตได้ดีในสภาพดินทุกชนิด
ประโยชน์ทั่วไป	ผลสุก ใช้รับประทาน มีกลิ่นหอม นิยมปลูกเป็น ไม้ประดับ เนื้อไม้ กลั่นเป็นน้ำมันหอม ใช้ผสมทำเครื่องหอม เครื่องสำอางต่างๆ ทำน้ำอบไทย
ประโยชน์ทางยา	เนื้อไม้ รสขมอมหวานบำรุงประสาท บำรุงเนื้อหนังให้สดชื่น แก้ร้อนในกระหายน้ำแก้ ตับปอดและดีพิการ แก้เหงื่อตกหนักและขับพยาธิ แก้ไข้อันบังเกิดแก้ตับและดี บำรุงเลือด ลม บำรุงตับปอดให้เป็นปกติ
☞ ผล	รสฝาดปนหวาน แก้อาการนอนไม่หลับ กระวนกระวาย แก้ท้องเสีย บำรุงประสาท บำรุง กำลัง
☞ แก่น	แก้ไข้ แก้โลหิตจาง แก้ดีซ่าน แก้กระหาย แก้อ่อนระโหย บำรุงหัวใจ แก้ดีพิการ แก้ดีพิการ แก้ลม แก้อ่อนเพลีย บำรุงตับ ปอด

คำขวัญ

น้ำตกถลิ่งเลื่อง

เมืองผลไม้

พริกไทยพันธุ์ดี

อัญมณีมากเหลือ

เลื้อจันทบูร

สมบูรณธรรมชาติ

สมเด็จพระเจ้าตากสินกษัตริย์ รวมญาติที่จันทบุรี

ขอขอบคุณศูนย์เพาะชำกล้าไม้ที่ 7 อ.โป่งน้ำร้อน จ.จันทบุรี